

திருமந்திரத்தில் உடற்கூற்றியல்

முத்துவிஸ்கம் பவித்திரா

mpavirahavi@gmail.com

ஆய்வுச் சுருக்கம் - திருமந்திரத்தை இயற்றியவர் திருமூலர் ஆவார். இவர் வாழ்ந்த காலம் தொடர்பாக கருத்து வேறுபாடுகள் காணப்படுகின்றது. திருமூலர் சித்தர்களில் ஒருவராகவும். அறுபத்து மூன்று நாயன்மார்களில் ஒருவராகவும் திட்டம்பெற்றுள்ளார். இவர் இயற்றிய திருமந்திரம் பத்தாம் திருமுறைகளில் ஒன்றாக விளங்குகின்றது. திருமந்திரத்தை தமிழ் மூவாயிரம் எனக்குறிப்பிட்டாலும் அதில் நாற்பத்தேழு பாடல்களுடன் முடிவடைகின்றது. இது ஒன்பது தந்திரங்களாக தொகுக்கப்பட்டு உள்ளது. திருமந்திரத்தில் சமயம், ஒழுக்கம், அறம், நிலையாமை பற்றிய கருத்துக்கள் மட்டுமல்லது தற்கால மருத்துவத்தில் பயன்படும் மருத்துவத்தின் முன்னோடிகளை காணக்கூடியதாக உள்ளது.

உடற்கூற்றியல் கிரேக்கத்தில் *Anatōia* என அழைக்கப்படுகின்றது. தாவரம், விளங்கு உள்ளிட்ட உயிரினங்களின் உடலின் அமைப்பு பற்றி அறிவைத் தருவது உடற்கூற்றியல் என அழைக்கப்படுகின்றது. உடலின் பகுதிகள் அல்லது உடல் உறுப்புகள் பற்றி கண்ணுக்கும் புலனாகும் வகையிலோ அல்லது நுணுக்குக்காட்டியில் பார்க்கும் வகையிலோ ஆய்வுக்குட்படுத்துவது உடற்கூற்றியல் என அழைக்கப்படுகின்றது. உடற்கூற்றியலில் தாவர உள்ளமைப்பியல் தொடர்பாகவும். விளங்கு உடற்கூற்றியல் தொடர்பாகவும் ஆராயப்படுகின்றது.

உடற்கூற்றியல் தொடர்பான வளர்ச்சி நிலை கருவிகளின் துணை உருவாக்கத்தின் பின்னரே தனியாரு ஆய்வுத்துறையாக பரிணாம வளர்ச்சியடைந்தது. ஆனால் திருமூலரோ காலத்தால் மிகவும் முற்பட்டவர் விவரால் இயற்றப்பட்ட இலக்கியமான திருமந்திரத்தில் உடற்கூற்றியல் தொடர்பான அதிகமான சிந்தனைகளை கருவிகளின் எத்துணையின்றி கணித்துக் கூறியுள்ளமைப்பிரயிக்க வைப்பவையாக உள்ளன. அந்தவகையில் நாடு பார்த்தல், குருதியின் வகை, குழந்தையின் நிறம், குண இயல்புகள், மரபனு, கரு உற்பத்தி, பிரக்கும் குழந்தை ஆணா, பெண்ணா என்பதை எது தீர்மானிக்கின்றது முதலான பல கருத்துக்களின் முன்னோடிகளை கூறியுள்ளார் இதனை இந்நாலை வாசிப்பதன் மூலம் அறியமுடிகின்றது.

திருமந்திரம் சமய நால் என்றும், நிலையாமை பற்றிக் கூறும் சித்தர் இலக்கியம் என்றே பெரும் பாலானவர்களால் நோக்கப்படுகின்றது. ஆனால் இந்நாலில் சித்த மருத்துவம், ஆயுர்வேதம் தொடர்பான கருத்துக்களுடன் தற்கால மருத்துவம் பயன்படுத்தும் வைத்திய முறைகளும் காணப்படுகின்றது. திருமந்திரம் அறிவியல் மூலங்களை தமிழுள் பொறித்து வைத்துள்ளது. திருமந்திரத்தில் உடற்கூற்றியல் தொடர்பான கருத்துக்களை ஆராய்தலை பிரதான நோக்காகக் கொண்டு ஆராயும் இவ் ஆய்வில் விபரண ஆயுவ், பகுப்பாயுவ், ஓப்பீடாயுவு முதலிய ஆயுவு முறைமைகள் பயன்படுத்தப்படுகின்றது. திருமந்திரத்தில் உடற்கூற்றியல் எனும் ஆயுவு நாடும் பரிசோதனை, மரபனு, கரு உற்பத்தி, நோய்கள் அதற்கான வைத்தியமுறைகள் எனும் தலைப்பில் இவ்வாயுவு ஆராயப்படுகின்றது. இவ்வாய்வின் மூலம் திருமந்திரத்தில் உடற்கூற்றியல் தொடர்பான சிந்தனைகள் இனங்காணப்படுவதோடு இத்துறை சார்ந்து விரிவான ஆயுவுகளில் ஈடுபடுவோர்க்கு இவ் ஆயுவு முன்னோடியாக அமையும்.

தறவுச் சொற்கள் - திருமந்திரம், மரபனு, குரோமோசோன், திருமூலர், நிறமூந்ததம், நாடு

I அறிமுகம்

திருமந்திரத்தை இயற்றியவர் திருமூலர் ஆவார். இவர் வாழ்ந்த காலம் தொடர்பாக கருத்து வேறுபாடுகள்

காணப்படுவது போன்று இந்நால் எக்காலத்தில் தோற்றும் பெற்றது என்பது தொடர்பாகவும் பல்வேறு குருத்து முரண்பாடுகள் காணப்படுகின்றன. எனினும் இவ்வால் ஆசியர் தன்னுடைய நூலில் தான் வாழ்ந்த காலப்பகுதி தொடர்பாக குறிப்பிட்டுள்ளார். ஆனாலும் அவர் வாழ்ந்த காலம் இதுவரை நிருபிக்கப்படாத ஒன்றாக காணப்படுகின்றது அந்தவகையில் கி.மு 2100 க்கு முன்பு திருமூலர் வாழ்ந்திருக்கலாம் என வ.சுசெங்கல்வராயின்னை தனது நூலில் குறிப்பிட்டுள்ளார். இதனை

“இருந்தேன் காயத்தில் எண்ணிலி கோடி இருந்தேன் இராப்பகல் அற்ற இடத்தே”[1]

திருமூலர் சித்தர்களில் ஒருவராகவும், அறுபத்து மூன்று நாயன் மார் களில் ஒரு வராக வும் இடம்பெற்றுள்ளார். இவர் இயற்றிய திருமந்திரம் பத்தாம் திருமுறைகளில் ஒன்றாக விளங்குகின்றது. தமிழ் மூவாயிரம் எனக்குறிப்பிட்டாலும் அதில் நாற்பத்தேழு பாடல்களுடன் முடிவடைகின்றது. ஏனெனின் சில பாடல்கள் மீண்டும் மீண்டும் இடம்பெற்றிருப்பதுடன் ஒரு சில வரிகள் மாற்றம் பெற்றுள்ளது[2]. இது ஒன்பது தந்திரங்களாக தொகுக்கப்பட்டு உள்ளது. திருமந்திரமானது எளிமையாகவும், இனிமையாகவும் காணப்படுவதுடன் இம்மைக்கும் மறுமைக்கும் பயன்படும் வகையில் திருமந்திரம் காணப்படுகின்றது. சைவம், தமிழ் எனும் இரு பெருந்துறைகளில் தலைசிறந்த நூல்களில் ஒன்றாக திருமந்திரம் காணப்படுகின்றது. மனித உடலானது குருதி, தசை, நரம்புகள், எலும்புகள், இழையங்களாலான பல உறுப்புக்களை உள்ளடக்கியது. இது குறிப்பிட்ட செயற்பாட்டுக்காக அமைவு பெற்ற திசுக்களின் தொகுதியாகும். இத் திசுக்கள் இரு வகைப்படும். அவை முதன்மைத் திசுக்கள், இடையிட்ட திசுக்கள் என அழைக்கப்படுகின்றன. உட்டபுறமாகக் காணப்படும் பல்வேறுபட்ட உள்ளஞ்சுப்புக்கள் இணைந்தே உடலை இயங்கச் செய்கின்றது. புறவணியிழையம், தசை இழையம், நரம்பிழையம், குருதி, எலும்பு போன்ற இணைப்பிழையம் ஆகியவற்றை உள்ளடக்கியிடுகின்றது. உடலில் குறிப்பிட்ட தொழிலைச் செய்வதற்காக பல உறுப்புக்கள் இணைந்து ஒரு தொகுதியாகச் செயற்படும். இவை மனித உடல் தொகுதிகள் எனப்படும்.

உடற்கூற்றியல் கிரேக்கத்தில் யுயெவழு என அழைக்கப்படுகின்றது. அதாவது தாவரம், விலங்கு முதலான உயிரினங்களின் உடலின் அமைப்பு பற்றிய அறிவைத் தருவதாகும். உடலின் பகுதிகள் அல்லது உடல் உறுப்புக்கள் பற்றி கண்ணுக்குப் புலனாகும் வகையிலோ அல்லது நுணுக்குக்காட்டியில் பார்க்கும் வகையிலோ ஆய்வுக்குட்பட்ட கல்வியாகும். உடலின் பாகங்களை வெட்டி கூறிட்டோ அல்லது வெட்டாமலோ ஆய்வு செய்து அவை இயற்கையில் எவ்வாறு வடிவமைக்கப்பட்டள்ளன என்பதனை அறியும் உயிரியல் மருத்துவத்தின் துறையாகும். அவை தாவர உள்ளமைப்பியல் பற்றியதும், விலங்கு உடற்கூற்றியல் பற்றியதுமாகும்.[3]

கி.மு 2500 இல் எகிப்தியர்கள் மனிதனின் உடலைப் பற்றி நன்கு அறிந்து அவர்கள் இறந்த உடலைப் பிரமிட்டுக்களாக பதப்படுத்தி வைத்திருந்தனர். இதனை மம்மிக்கள் என அழைத்தனர். இதற்கென உள்ளுறுப்புக் களை அறுவை செய்து நீக்கி தனித்தனி குடுவைகளில் பாதுகாப்புச் செய்தனர். கிரேக்கர்கள் அறுவைச் சிகிட்சையிலும், உடைந்த எலும்புகளை சரிசெய்வதிலும் திறன் பெற்றிருந்தனர். கி.மு 1600 இல் உடற்கூற்றியல் பற்றி எட்வின் ஸ்மித்பாப்பிரங் அறுவையியல் நாலில் குறிப்பு காணப்படுகின்றது. கி.மு 500-491 இந்தியாவில் சுஸ்ராதர் கண் அறுவைச் சிகிட்சை செய்தார். இவ்வாறு உடற்கூற்றியலின் வளர்ச்சி நிலை பற்றிய கருத்துநிலைப்பாட்டை திருமந்திரத்தில் பல நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்பே திருமூலர் கூறியுள்ளார். திருமந்திரத்தில் சமயம், ஒழுக்கம், அறம், நிலையாமை பற்றிய கருத்துக்கள் மட்டுமல்லாது தற்கால மருத்துவத்தில் பயன்படும் மருத்துவத்தின் முன் னோடிகளை காணக் கூடியதாகவுள்ளது. அந்தவகையில் நாடி பார்த்தல், குருதியின் வகை, குழந்தையின் நிறம், குண இயல்புகள், மரபனு, கரு உற்பத்தி தொடர்பான பல கருத்துக்கள் காணப்படுகின்றது.

II. உடலின் அமைப்பும் உள்ளுறுப்புக்களும்

விலங்குகளில் காணப்படும் இச்சைவழி, இச்சையின்றி நிகழும் அனைத்து இயக்கங்களையும் ஒருங்கிணைப்பதற்கும் விலங்கிற்கு உள்ளேயும், வெளியிலான குழலுடன் தொடர்புற்றும் தகவல்களையும், சைகைகளையும் விலங்கின் வெவ்வேறு பகுதிகளுக்கிடையில் கடத்துவதற்கு சிறப்பாகக் கொண்ட உடற்தொகுதி நரம்பு உயிரணுக்கள் என அழைக்கப்படுகின்றது.

உயிரணுக்களினாலும் அவற்றையெல் ஸாம் இணைக்கும் நரம்புகளாலும் ஏற்படுத்தப்பட்ட ஒருவலையமைப்பு ஆகும். இத் தொகுதியே உயிரினங்களின் உடற்செயல்கள் அனைத்தையும் ஒன்றிணைத்துக் கட்டுப்படுத்துவதாகவும் உடலின் பல பகுதிகளிலும் இருந்து பெறப்படும் சமிஞ்ஞைகளை கடத்துவதாகவும் இருக்கின்றது. இவ் நரம்புத் தொகுதியானது தகவல்களின் மீது விணையாற்றி உடலின் பிறபகுதிகளின் தாக்கங்களை ஏற்படுத்துகின்றது. நரம்புத் தொகுதியானது இரு வகையான உயிரணுக்களைக் கொண்டன.

நியூரோன்கள் என அழைக்கப்படும் நரம்புத் தொகுதி இரு வகைப்படும். அவை மையநரம்பு மண்டலம், புறநரம்பு மண்டலம் என்பன ஆகும். இவ்விரு நரம்புத் தொகுதிகளுக்கு இடையேயும், அவற்றின் உள்ளேயும் கணத்தாக்கங்களை உருவாக்கி செயற்படுத்துகின்றன. மூளை, முண்ணான் என்பன முதுகெலும்புகளின் மைய நரம்பு மண்டலத்தின் பகுதிகள் ஆகும். புறநரம்பு மண்டலமானது உணர்நரம்புகளையும் அவற்றை மைய நரம்புத் தொகுதியுடன் இணைக்கும் நரம்புகளையும் கொண்டது.[4]

தூண்டல் களுக்கு மறுவிணையாக உணர் நரம்புக்கலங்கள், சமிஞ்ஞைகளை உருவாக்கி மைய நரம்பு மண்டலத்திற்கு அனுப்புகின்றது. மையநரம்புமண்டலம் இச்சமிஞ்ஞைகளின் மீது தொழிற்பட்டு உரிய சமிஞ்ஞைகளை தசை நார்களுக்கும் சுரப்பிகளுக்கும் அனுப்புகின்றது.

விலங்குகளில் காணப்படும் நரம்புத் தொகுதியின் நரம்புக்கலங்கள் சிக்கலான ஒழுங்கமைப்பில் ஒன்றுடன் ஒன்று தொடுக்கப்படுகின்றன. இவை மின்வேதிச் சமிக்ஞைகளையும், உணர்வு கடத்திக் கலங்களையும் பயன்படுத்திக் கணத்தாக்குகளை ஒரு நரம்புக்கலத்துக்கு கடத்துகின்றன.

வேறு வேறான நரம்புக்கலங்களுக்கு இடையிலான இடைவிணைகள், நரம்புச்சுற்றுக்களை உருவாக்கி உயிரினத்தின் உலகம் பற்றிய நோக்கையும் அதன் உடலுக்குள் நடைபெறுவனவற்றையும் ஒழுங்குபடுத்துவதன் மூலம் அவ் உயிரினத்தின் நடத்தைகளையும் முறைப்படுத்துகின்றது.

மேற்குறிப்பிட்ட இச்செயற்பாடுகள் தொடர்பான சிந்தனைகள் திருமூலரின் திருமந்திரத்தில்

இடம் பெற்றுள்ளது. அந்தவகையில் உடலின் உள்ளறுப்புக்கள் பற்றியும், அதன் அமைப்பு முறைமை பற்றியும் திருமந்திரத்தில் இடம் பெற்றுள்ளது. இதனை

“காயப்பை ஒன்று சரக்குபல உள மாயப்பை ஒன்று மற்றுமோர் பை உண்டு”¹

மனித உடலானது 72000 நரம் புகளால் பின்னிப்பிணைந்து காணப்படுகின்றது. எல்லா நரம் புகளுக்கும் மூன்று பிரதான நரம் பு இயக்கங்கள் உள்ளன. அவையாவன இடகலை, பின்கலை, சுல்முனை (தண்டுவட்டம்) போன்றன ஆகும். இவை மனித உடலுக்கு ஜீவாதாரம் ஆகும். மனிதனின் மூளைந்தண்டானது 72000 எலும்புகளால் உருவாக்கப்பட்டு தண்டுவடத்தின் ஊடாகச் செல்கின்றது. இவ் நரம்புகளே உடலில் இடம் பெறும் கணத்தாக்கங்களை மூளைக்கு கொண்டு செல்கின்றது.

பின்கலை வலது கால் பெருவிரலிருந்து தொடங்கி தொடைவழியாக ஏறி தண்டு வடத்தை சுற்றியபடி மூளைக்கு எடுத்துச் செல்கின்றது. இடகலையானது இடது கால் பெருவிரலிருந்து தொடங்கி தொடைவழியாக ஏறி தண்டு வடத்தை சுற்றியபடி மூளைக்கு கொண்டு செல்கின்றது. இவை இரண்டும் ஆறு இடங்களில் சந்தித்துக்கொள்ளும் இவை ஆறு ஆதாரங்கள் என அழைக்கப்படுகின்றது.

கடைசி முதுகெலும்பு, நாபிக்கமலம், இதயம், தொண்டை, புருவமத்தி ஆகிய பகுதிகளுக்கு நேர்பின்புறமாக தண்டுவடத்தை எதிர் எதிராக சந்தித்து ஏழாவதாக மூளையில் சந்திக்கின்றன. சுவாசத்திற்கு இடது பக்கத்துடன் இடது பின்கலையுடன் இடது வழி நாசியினுடாக ஓடுகின்ற சுவாசம் சந்திர கலையாகும். வலதுபுற பின்கலையோடு வலது நாசியோடு ஓடுகின்ற சுவாசம் சூரியகலை என்றும் தண்டுவடத்தினுடாக ஓடுகின்ற காற்று அக்கினி கலை எனக் கூறப்படுகின்றது.

“எற்றும் இரண்டுள ஏழு துறவுள்”

எற்றும் என்பது சந்திர, சூரியகலையையும் ஆறு ஆதாரத்தையும் கஜஸ்ரதலத்தை குறிக்கின்றது. நாசித்துளை பற்றியும் அதனுடாகச் செல்கின்ற சுவாசம் பற்றியும் இது குறிப்பிடுகின்றது.

“பள்ளச் செய் ஒன்றுள்ளது பால் செய் இரண்டுள்ளது” மனித உடல் 72000 நரம்புகளால் பின்னிப்பிணைந்து காணப்படுகின்றது. நரம்புகளோடு சேர்ந்து நூண்மையான நரம்புச்சரக்குகள் ஏராளமாக

1. மாணிக்கவாசகர். ஞா.. 2003. திருமூலர் திருமந்திரம். உமாபதிப்பகம் சென்னை. பா 2122.

உள்ளது. இவை உடலின் இயக்கத்திற்கு ஏற்றபடி கணத்தாக்கங்களை செய்கிறது. நரம்புகள் 46 கேந்திரங்களாக மூளையை மையமாகக் கொண்டு இயங்குவதாகக் கூறப்படுகின்றது. திருமூலர் 96 கேந்திரங்களாக உள்ளது எனக்குறிப்பிடுகின்றார். வர்மக்கலை 96 புள்ளி எனக் குறிப்பிடுகின்றது.

“முப்பது முப்பதும் முப்பத்தறுவதும்

செய்மதிலுடை கோயிலுர் வாழ்பவர்”

ஆயுள் பற்றி நாடிப் பரிசோதனை மூலம் உடற்கூற்றியின் தன்மையை அறிதல் பற்றியும் குறிப்பிட்டுள்ளார். ஆணாக இருந்தால் வலது கையிலும் நாடியின் கீழே வைத்து ஆட்காட்டி விரல், நடுவிரல், மோதிரவிரல் மூன்றையும் மணிக்கட்டின் மேலே வைத்து பார்க்கும் போது பலமாக மேலே செல்லும் நாடிவாத நாடி எனக் கூறப்படுகின்றது. நாடி விரலிலே செல்வது பித்தநாடி எனவும் கூறப்படுகின்றது.

“குறியாம் வலக்கரம் குவிந்த பெருவிரல்

மறியா அதன்கீழ் வைத்திடும் மூவிரல் பிறிவாய் மேலேறி பிளத்தது வாதமாம் அறிவாய் நடுவிரல் அமர்ந்தது பித்தமே”

1. நாடிப்பரிசோதனை

நோயாளிக்கு சிகிச்சையளிக்கும் முன்பு அவர் எவ்நோயால் பாதிக்கப்பட்டுள்ளார் என்பதையும் இவ் நோயின் தன்மையையும் முழுவதுமாக அறிந் துகொள் வதற்கு பயன் படும் முறை நாடிப்பரிசோதனை ஆகும். ஸ்டெத்தஸ்கோப் கண்டுபிடிப்பதற்கு முன்பு இவ்நாடியை அறிவதற்கு ஆண்களுக்கு வலது கையிலும், பெண்களுக்கு இடது கையிலும் நாடி பார்க்கப்படுகின்றது. எமது உடலில் குருதியின் சுற்றோட்டம் சீராக இடம் பெறுவதற்கு காரணம் இதயம் ஆகும். இதயத்தின் தன்மைக்கு ஏற்பவே நமது உடலில் குருதி சீராக இருக்கும். இதயம் சுருங்கி விரியும் தன்மைக்கு ஏற்ப உருவாவது நாடியாகும். அதாவது இதயத்துடிப்பும் நாடியும் ஒன்றையொன்று ஒத்திருக்கும்.

சித்த மருத்துவத்திலும், தற்கால மருத்துவத்திலும் பயன்படுத்தும் வைத்திய முறையாக நாடிப் பரிசோதனை விளங்குகின்றது. நோயாளியின் நோய் எப்படிப்பட்டது என்பதை அறிவதில் நாடிப் பரிசோதனை முக்கிய பங்குவகிக்கின்றது. இதன் மூலம் வாதம், பித்தம், கபம் மூன்று நாடிகளின் நிலையைக் கொண்டு நோயை அறிந்தனர்.

மூன்று நாடிகளின் சமநிலையைச் சீர்தாக்கி ஆராய்தல் நாடி சாஸ்திரமாகும். இவ்முறை

பற்றி திருமந்திரத்தில் வாதநாடியின் இயக்கம் கோழி போன்றும், பித்தநாடியின் இயக்கம் தவளை குதிப்பது போன்றும் சுபநாடி பாம்பு ஊர்வது போன்றிருக்கும் என நாடியின் தன்மை பற்றியும், சுகதேகி ஒருவருக்கு நாடி எத் தன்மையாக காணப்படும் எனக் இடம்பெற்றுள்ளது.

“இல்லையே வாதம் எலில் நடை கோழியாம் எல்லையே பித்தம் எழுப்பும் தவளைபோல் ஒல்லையே ஜைம் ஊர்ந்திடும் பாம்பு போல் அல்லையே கண்டிங் கறிந்தவர் சித்தரே” மருத்துவர் நாடி பார்க்கும் போது நோயாளியின் கைநாடி மருத்துவனுடைய மூன்று விரல்களையும் தாக்கின்றது. ஆறு தாதுக்களும் (குருதி, எலும்பு, தசை, கொழுப்பு, நரம்பு, உமிழ் நீர்) சமமாக இருப்பவனுடைய கைநாடியைப் பார்க்கும் போது வாதநாடி மருத்துவனுடைய சுட்டுவிரலை ஒருதடவை தாக்கின்றது.

பித்த நாடி நடு விரலை அரையளவு தாக்கிறது. சுபநாடி மோதிர விரலை கால் அளவு 1, ½, ¾ எனும் அளவுகள் நாடிப் பரிசோதனை அளவுகளாகும். ஒருவனின் உடலின் இருகையிலுள்ள நாடிகளில் வாதநாடி ஒரு மாத்திரையும், பித்த நாடி ¼ மாத்திரை, சுபநாடி ½ மாத்திரை என்ற அளவில் தாக்குமாயின் அவனது உடலில் ஒரு நோயுமில்லை எனக்கூறுகின்றனர். மூன்றுவகை நாடிகளுடைய அளவுகள், நாடிப் பரிசோதனை முறைகள் என்பன இடம்பெற்றுள்ளது.

“வழங்கிய வாதம் மாத்திரை ஒன்றாகித் தழங்கிய பித்தம் தன்னில் அரைவாசி அழங்கு கபந்தான் அடங்கிய காலோடி விழுங்கிய சீவற்குப் பிசகொன்றும் இல்லையே”

2. மருப்பிமையியல்

கரு பதியும் போது குரேமோசோன் களின் ஜீன்களின்(மருபனு) குழந்தையின் நிறம், அறிவு, குருதியின் வகை, உடல்நிலை, மனப்போக்கு ஆகியவற்றை மருபுவழியாக தீர்மானித்தன. திருமூலர் ஆண், பெண் இருவரிலும் கலந்துள்ள மாயா மலகாரியங்களும், எண்ணம் உணர்வுகளும் கருவில் பதியப்படும். இதனை

“காயாம் கலந்ததுகான பதிந்தபின் மாயம் கலந்த மனோலயம் ஆனது”

3. கரு உற்பத்தி

கரு உற்பத்தி கூறும் போது சித்த மருத்துவத்தையும், ஆயுர்வேதத்தையும் இணைத்துக் கூறியுள்ளார்.

மனிதன் பிழந்து உலகில் வாழும் போது அடையும் பேறு, இழவு, இனப்பம், மூப்பு, பிணி, சாக்காடு ஆறிற்கும் கரு உற்பத்தி காரணமாகும். இக் கரு உற்பத்தி பற்றி இரண்டாம் தந்திரத்திலும், ஏழாம் தந்திரத்திலும் விந்துசயம் போகசாரவோட்டம் பற்றியும், ஏனைய தந்திரங்களிலும் இடம்பெற்றுள்ளது. உடற்தொழிலியலின்படி விதையிலிருந்து (Testes) உருவாகும் விந்து ஆகக் கூடியது இரண்டு மாதங்கள் விதை மேற்றினிவிற் சேமித்து வைக்கப்படும். ஐஞ்சல் அதற்குத் தேவையான ஊட்டச்சத்து விந்திலே சேமிக்கப்படும். இக்கருத்தினை திருமந்திரத்தின் (488, 1939, 1940, 1941) முதலான பாடல்களில் இல் இடம்பெற்றுள்ளது.

பூவிலுள்ள மகரந்தத்தைக் காற்று எவ்வாறு எடுத்துச் சென்று எங்கும் பரப்பி பெண்ணின் அண்டகோசத்திற் படியச்செய்து தாவரத்தை அடையச் செய்வது போல மனித உடலிலுள்ள தனஞ்சயன் வாத தாது ஆண் விந்துடன் எழுந்து பெண் கருவில் நுழைகிறது என திருமூலர் குறிப்பிடுகின்றார்.

“பூவின் மணத்தை பொருத்திய வாயுவும் ... மேவிய சீவனில் மெல்லநீள் வாயுவும்”² வாதமில் லாமல் அசை வில் லை எனவே தனஞ்சயனின் தொழிற்பாட்டால் வெளியேறும் விந்து ஆகாய புத்ததை முக்கியமாகக் கொண்டு சுரோணிபதத்தை அடைகின்றது. ஆண், பெண் புணர் ச்சியிற் சுக்கிலத்தின் விந்தும் (Sperm), சுரோணிதத்தின் சூலும் (Ovum) எனிய கலங்கள் இணைவதனால் கரு தோற்றும் பெறுகிறது. கரு பெண்ணின் சூலகக்கானில் (குயடடழியை வரடிந) உற்பத்தியாக்கின்றது. எனவே அதன் வளர்ச்சிக்கு கருப்பை அவசியமாகின்றது. இதனை “...புருடன் உடலிற் பொருத்து மந்திரார் திருவின் கருக்குழி தேடிப் புகுந்தது”³

கருப்பையைச் சென்றடைந்த விந்து சூலுடன் இணையும் போது வித்தினுள் அமைந்துள்ள பிராணவாயு கருவினுள் அமைந்து நீர்க்குமிழி போன்று உருவம் பெறும். இதனை உதானவாயு பேணும், அபான வாயு கருவைச் சூழ அமைந்து பாவல் செய்கின்றது. இதனை

“விழுந்தது லிங்கம் விரிந்தது யோனி ஒழிந்த முதல் ஜங்கும் ஈரைந் தோடு ஏறிப் பொழிந்து புனல் பூதம் போற்றுங் கரணம் ஒழிந்தது நுதல் உச்சியுள்ளே ஒழிந்ததே”⁴

கரு கருப்பைச் சுவரிற் பதியப்பட்டு வளர்ச்சி அடையும் மூன்று மாதங்களில் பின் குல் வித்தகம் (Placenta) எனும் அமைப்பு உருவாகி தாய்க்கும்,

². மேலது ப. 456

³. மேலது ப. 454

⁴. ஸ்ரீராம சிருஷ்டங்காந், “திருமந்திரம் திருமூலர் அருளியது”, சென்னை புதிப்பக். பா. 455. ப. 103

சேய்க்குமிடையில் ஓர் இணைப்பை உண்டாக்கின்றது. இது தொப்புள் கொடியால் நடைபெறுகின்றது. இதன் மூலம் உணவு, ஒரோன் முதலியன கடத்தப்படுகின்றன. திருமணத்திற்கான (தாம்பத்திய) வயது எல்லை பற்றியும் குறிப்பிட்டுள்ளார்.
“ஏய்ந்த பிராயம் இருபதும் முப்பதும் வாய்ந்த குழலிக்கும் மன்னர்க்கும் ஆனந்தம்”⁵

4. விந்துஜயம்

உடலில் உணவு ஏழு தாதுக்களாக மாறுகின்றன. அன்னச்சாறு, இரத்தம், சுக்கிலம் மூன்றும் புல் நூனி நீர் போல படிந்திருக்கும். விந்து இருபத்து ஒரு நாள் வரை உடம்பில் வளர்ந்து பின் மூன்று நாட்கள் வரை உடல் விந்தாக இருக்கும். பின் மனவிந்தாக மாறும் காம எண்ணத்தால் விகாரப்படும் போது உடல் விந்து கீழிறங்கி அழியும் உடல் விந்து அழிந்தால் உடலும் அழியும்.
“..அரிய துளி விந்துவாகும் ஏழ்மூன்றின் மருவிய விந்து வளரும் காயத்திலே”⁶

சிசவில் உண்டாகும் கழிவுப் பொருட்கள் தொப்புள் கொடி மூலம் தாயின் உறுப்புக்களின் ஊடாக வெளியேற்றப்படுகின்றன. கருவிலுள்ள குழந்தையின் வளர்ச்சி தாயில் தங்கியுள்ளது, தாயின் குருதியில் ஏற்படும் மாற்றங்கள் குழந்தையின் வளர்ச்சியைப் பாதிக்கின்றன. இதனை

“ஏயஅம் அலந்த இருவர் தம் சாயத்துப் பாயும் கருவும் உருவாம் எனப்பல காயம் கலந்தது காணாப்பதிந்தியின் மாயங்கலந்த மனோலயமான ஆனதே”⁷

தாயின் உடல் நலத்தில் ஏற்படும் குறைபாடுகள் கருவிலுள்ள குழந்தையைப் பாதிக்கின்றன. இதனை தற்கால மருத்துவத்திலும் எடுத்துரைக்கின்றன. சுக்தேகியான குழந்தைப் பிறப்பில் தாயின் பங்கு முக்கியமானது என்றும் குழந்தை வயிற்றிலிருக்கும் போது தாயின் செயற்பாடுகள், நோய்கள் எவ்வாறு காணப்படுகின்றதோ அத்தன்மை குழந்தையை பாதிக்கும்.

“மாதா உதரம் மலமிகில் மந்தனாம் மாதா உதரம் சலமிகில் மூங்கையாம் மாதா உதரம் இரண்டொக்கில் கண்ணில்லை மாதா உதரத்தில் வந்த குழவிக்கே”⁸

தாயின் மலம், சலம், என்பவற்றால் உருவாகும் நீரத்தன்மை ஏற்படுத்தும் பாதிப்பை விளக்குகின்றது. தற்கால மருத்துவம் இது பற்றிக் கூறும் போது தாயின் உடலில் மலம், சலம் தேங்குவதால் குருதியில் (Toxin) எனும் திரவம் உற்பத்தியாகி தொப்புள் நாண் மூலம் சென்று சிகவைப் பாதிக்கின்றது எனக்கறுகின்றது.

5. மாணிக்கவசர். நூ.. 2003. நிருமங் நிருமந்திரம். உமாபதிஷகம் சென்னை. பா 483. ப 103

6. ஸ்ரீராம கிருஸ்னமாத்.. “திருமந்திரம் நிருமங் அருளியது”. சென்னை புதியகம். பா 1934. ப 455

7. மேலது ப. 459. ப 104

8. மேலது ப. 481

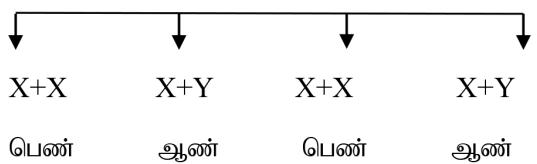
பிறக்கும் குழந்தை ஆணா, பெண்ணா என்பதை எது தீர்மானிக்கின்றது என சரவோட்டல் பகுதியில் குறிப்பிட்டுள்ளார். ஒரே நேரத்தில் முக்கின் இரு துவாரங்களின் ஊடாக சுவாசம் நடைபெறுவதில்லை. ஒவ்வொறு ஜந்து நாழிகைக்கு ஒரு தடைவ வலம், பின்பு இடம் என மாறி மாறிச் சுவாசம் நடைபெறும். புணர்ச்சின் போது சர ஒட்டம் வலது பக்கம் சுவாசம் (பிங்கலை) நடைபெற்றால் பிறக்கும் குழந்தை ஆணாகவும் இரு வழியாகவும் சுவாசம் நடைபெற்றால் குழந்தை அலியாகவும் குழந்தை பிறக்கும் எனக் குறிப்பிடுகின்றார். புனரும் போது அபான வாயு எதிர்த்து வந்தால் இரட்டைக் குழந்தை பிறக்கும். இதனை

“குழவியும் ஆணும் வலத்தது ஆகில் குழவியும் பெண்ணாம் இடத்தது ஆகில் குழவியும் இரண்டாம் அபானன் எதிர்க்கில் குழவி அலியாகும் கொண்டகால் ஒக்கிலே”⁹

தற்கால விஞ்ஞானம் இதனை குழந்தையின் இலிங்க நிர்ணயத்தினை புணர்ச்சியின் போது XY என்ற நிற மூர்த்தம் வெளியேற்றினால் ஆண்சிகவும், X என்ற நிறமூர்த்தம் வெளியாகினால் பெண்சிகவும், இரண்டும் சமமாகத் தோன்றின் அலியாகும். இதனை “ஆண்மிகில் ஆணாகும் பெண்மிகில் பெண்ணாகும் பூனிரண்டு ஒத்துப் பொருந்தில் அலியாகும்...”¹⁰

விஞ்ஞானத்தின்படி 23 சோடி நிற மூர்த்தங்களில் ஒரு சோடி இலிங்க நிறமூர்த்தம் என்றும் கூறப்படுகின்றது. இதில் இலிங்க நிறமூர்த்தம் மட்டும் இலிங்க நிர்ணயத்தை மேற்கொள்கின்றது. பெண்ணிற்குரிய நிற மூர்த்தம் XX ஆணிற்குரிய நிறமூர்த்தம் XY இவை பெண்களில் XX எனும் அமைப்பிலும், ஆண் ஒல எனவும் காணப்படுகின்றது. பெண்ணின் பிரிவுக்குட்பட்ட சூல் X எனும் அமைப்பில் இருக்கும். ஆண்கரு ஒலு கரு உற்பத்தி பெண்கரு XX கருப்பையை அடைந்த விந்தில் எது சுலை வந்தடைந்து கரு கட்டுகின்றதோ அதனைப் பொறுத்து இலிங்க நிர்ணயம் தீர்மானிக்கப்படுகின்றது. X விந்து சுலை அடையின் XX எனும் பெண் குழந்தையும் Y

ஆண்கரு XY கரு உற்பத்தி பெண்கரு XX

9 மேலது பா 482

10 ஸ்ரீராம கிருஸ்னமாத்., “திருமந்திரம் திருமலர் அருளியது”, சென்னை பதிப்பகம், பா 480, ப 108

குலை அடையின் XY எனும் ஆண் இவ்வமைப்பின்றி காலப்பிரிவில் ஏற்படும் தவறினால் குழந்தை XO அலியாகப் பிறக்கும். சர ஓட்டத்தில் உயிர்க்காற்று சர ஓட்டத்தில் உயிர் காற்று அளவிற் குறையின் பிறக்கும் குழந்தை குறளாகப் பிறக்கும். 480ம் பாடலில் இது பற்றி இடம்பெற்றுள்ளது.

“பாய்கின்ற வாயு குறையிற் குறளாகும் பாய்கின்ற வாயு இளைக்கின் முடமாகும் பாய்கின்ற வாயு நடுப்படின் கூனாகும்”¹¹

கருவிலிருக்கும் குழந்தை பத்து மாதத்தின் பின் பிறக்கும் எனக் கூறுகின்றார் மேலைத்தேய மருத்துவத்தின்படி ஒன்பது மாதங்களும் சில நாட்களும் இருபத்திரண்டு அண்ணளவாக பத்து மாதம் எனக் கூறப்படுகின்றது.[6] இதனை

“உருவும் வளர்ந்திடும் ஒண்டிவகள் பத்திற்”

“...பறுகின்ற பத்தெனும் பாரம்செய் தானே”¹²

கருவில் புகுந் த உயிர் தனது கோசம் வழியாக உடலைக் கொண்டு வந்து இவ்வுலக இருபத்தைந்து தத்துவங்களுடன் மாயையை கொண்டு வந்து இவ்வுலக இருபத்தைந்து தத்துவங்களுடன் மாயையை முதற்காரணமாகக் கொண்டு ஒரு வினை முட்டையாகிய உடலைத் தோற்றுவித்தது. அன்னமயம், பிராணமயம், மனோமயம், விஞ்ஞானமயம், ஆணந்தமயம் என பஞ்சகோசத்தையும் தோற்றுவிக்கின்றது. ஜம்புதம், தன்மாத்திரைகள் ஜந்து, சூக்குமதேசக் கருவிகள் எட்டு ஆகியன சேர்ந்து உடலை எய்தது எனக் கூறுகின்றார். பின்ட உற்பத்தியின் ஜம்புதங்களின் தொழிற்பாடு பற்றியும் கூறுகின்றார்.

“உன்னிய கற்பக்குழாய்.....”

“உதகமுதிர முறுங்கனல்...”

கருக்குழி ஆகாயமாகவும், நாதம் பிருதுவியாகவும், சுக்கிலம் வன்னி வாயுவாகவும், கரு வளர்ச்சிக்கு இடமளிப்பது கருப்பையாகவும் குறிப்பிடப்படுகின்றது. கருவை தோற்றுவித்து உணவளிப்பது நாதம் என்றும் வளர்ச்சிக்குத் தேவையான சூடு, வாயுவை நாதத்திற்கு கொடுத்து தொழில் புரிவதால் நாதம் கருவாக வளர்கின்றது[7] என்கிறார். இதனை “உதகமாகிய நீர் யாவற்றையும் செம்மையாகவும் செழிப்பாகவும் வளரச் செய்யும்” நரம்பு, தசை வளர்ச்சி பற்றிக் கூறும் போது உதகமான நீர் சூட்டினாலும், வாயுவினாலும் செந்தீராக (குருதி) மாறி உறுப்புக்களை உண்டாக்கின்றது. நீர் போன்ற இரச தாதுவிலிருந்து இரத்த தாது உண்டாகி

ஏனைய தாதுக்கள் தோன்றுகின்றன. இதனை

“என்பால் மிடைந்து நரம்பு வரிகட்டிச்...”¹³

பிறக்கும் குழந்தை பெற்றோரின் இயல்பைப் பெற்றிருக்கும்

“ஏய்அம் அலந்த இருவர்தம் சாயத்துப்”¹⁴

“மாண்பதுவாக வளர்கின்ற வன்னியுங்...”

பூண்பது மாதா பிதாவழி போலவே”¹⁵

தாயைப் போல் பிள்ளை குழந்தையின் உடலமைப்பு தாய் போன்றிருக்கும் எனக்குறிப்பிடுகின்றார். தந்தையறிவு மகனறிவு குழந்தையின் உணர்வின் இயல்பு தந்தை போன்றிருக்கும். குழந்தையின் ஆயுள் புணர்ச்சியின் போது வெளிப்படும் காற்று ஜம்புதங்களினோடு சென்றால் நூறு வயது என்றும், நான்கு பூதம் எனின் எண்பது வயது என்றும் குறிப்பிடுகின்றார்.

“பாய்ந்தபின் அஞ்சோடில் ஆயுஞும் நூறாகும் பாய்ந்தபின் நாலோடில் பாரினில் எண்பதாம்”¹⁶

கருச்சிதைவிற்கான காரணம் பற்றிக் குறிப்பிடும் போது ஆண், பெண் புணர்ச்சியின் போது இருவரின் சுவாசமும், நாடித்துடிப்பும் இயல்பாக இல்லாமல் இருந்தால் கருச்சிதைவு ஏற்படும் எனக் குறிப்பிடுகின்றார்.

“கொண்ட நல்வாயு இருவர்க்கும் குழநிடின் கொண்டதும் இல்லையாம் கோல்வதையாட்கே”

நோய் களும் அதற் கான மருந் துக்களையும் குறிப்பிடுகின்றார். குண்ம் நோய்க்கு மகாதிரிவகமும் (தங்கபல்ஸம்ம) கிராணி நோய்க்கு பூநாகபல்ஸமமும் மூலநோய்க்கு தாமரபல்ஸ்பத்தையும் மருந்துகளாகக் குறிப்பிடுகின்றார்.

“போகமே குன்மம் புகட்ட திராவகம்”

இருபத்தியொரு வகையான மேக நோய் பற்றியும் அதற்கான காரணம் பற்றியும் குறிப்பிடுகின்றார்.

“பகர்ந்திடும் மேகம் பகர் இருபத்தொரு போற்றிடும் அபிலோகம்..”¹⁷

“மேகம் பிறந்த வாதம் சொன்னார் அதில்”

“வீங்கும் கழலை சிரங்கொடு குட்டமும்

வீங்கும் வியாதிகள் சோகை பலவதாய்

வீங்கிய வாதமும் கூனும்முடம் அதுஆும்...”¹⁸

கண் நோய்க்கான ஏற்படுவதற்கான காரணம் பற்றிக் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

“கண்ணில் வியாதி உரோகம் தனஞ்சயன்

கண்ணில் இவ்வாணிகள் காசம் அவனல்லன்

கண்ணில் கூர்மன் கலந்திலன் ஆதலால்..”¹⁹

13. மேலூப் ப. 465

14. மேலூப் ப. 461

15. மேலூப் ப. 459

16. மேலூப் ப. 477

17. மேலூப் ப. 479

18. மேலூப் ப. 363

19. மேலூப் ப. 656

ஒருவர் இறக்கும் தருவாயில் உள்ளார் என்பதை எதை வைத்து தீர்மானிப்பது என மரண அறிகுறிகளைக் குறிப்பிடுகின்றார். மூக்கினால் சுவாசிக்காமல் வாய்வழியாக சுவாசித்தால் மூன்று நாளில் மரணம் ஏற்படும் என்றும் உதடு, பல், வாய், கறுப்பாக காணப்படின் ஆறு நாளில் மரணம் எனவும் சிறுநீர், மலம் குறைந்தால் பதினைந்து நாட்களில் மரணமடைவார் எனவும் துப்பும் போது வாயிலிருந்து எச்சில்வழியாக வழிந்தால் மரணம் நெருங்கிவிட்டது என மரணத்தை தீர்மானிக்கும் நோய்க் காரணிகளாகக் குறிப்பிடுகின்றார்.

“ஆகும் குழந்தை பருவம் அதில் மோகித்து போகம் தினம் செய்யான்”

இதற்கான மருந்துகளாக அபிரோக பொடி, சீந்தில், சர்க்கரை என்பவற்றை கடைந்தெடுத்து வெண்மையோடு சேர்த்துண்ண வேண்டும்.

III நிறைவரர்

திருமூலரால் இயற்றப்பட்ட திருமந்திரத்தில் சமயம், நிலையாமை என்பதைத் தாண்டி மருத்துவக் கருத்துக்கள் காணப்படுகின்றது. அந்தவகையில் நாடிப் பரிசோதனை முறைகள், நோய்கள், நோய் அறிகுறிகள், நோய்க்கான மருத்துவ முறைகள், கரு உற்பத்தி, உடல் எவ்வாறு தோற்றும் பெறுகின்றது என்பது தொடர்பான கருத்துக்கள் காணப்படுகின்றது.

மனித உடலின் உடற் கூற்றியலை பிரித்து நிலையாமையாகிய உடலை எவ்வாறு பேணுவது என்பதற்கு யோக முறைகளும், மருத்துவ முறைகளும் கூறப்பட்டுள்ளது. தற்கால மருத்துவம் கருவிகளின் துணைக்கொண்டு பிறக்கும் குழந்தை ஆணா, பெண்ணா என்பதையும், நோய்களையும் அவ்வாறே இனங்காண்கின்றனர். ஆணால் திருமூலர் ஒருவரின் நாடித்துடிப்பைக் கொண்டு அவருடைய நோய்களை இனம் காண்பதற்குரிய வழிமுறைகளையும், குழந்தை பிறக்கும் போதே அதன் வயது எல்லையையும் தாய், தந்தையரிலே தங்கியுள்ளது என்பதை எவ்வித கருவிகளின் துணையுமின்றி பல நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்பு கூறியின்னமை வியக்கத்தக்கவையாக காணப்படுகின்றது.

உசாத்துணை நால்கள்

1. செங்கல்வராயிள்ளை.,வ.ச., (1951), திருமந்திர ஆராய்ச்சியும் ஒப்புமைப்பகுதியும், திருப்பனந்தாள் ஸ்ரீகாசி மடத்து வெளியீடு, ப4.
2. மாணிக்கவாசகர் ஞா., 2003, திருமூலர் திருமந்திரம், உமாபதிப்பகம் சென்னை.
3. <https://ta.wikipedia.org/wiki>
4. <https://ta.wikipedia.org/wiki/> நரம்புத் தொகுதி
5. பாலசுந்தரம்.,இ, 1990, இலக்கியத்தில் மருத்துவக் கருத்துக்கள், நட்டார் வழக்கியல்கழகம் யாழ்ப்பாணம், ப 54.
6. நரேன்., 2016, திருமூலரின் திருமந்திரம், இலவச மின்நூல் புத்தகம்.
7. நடராஜன்.,B, ஸ்ரீராமக்கிருஸ்னமாத், சென்னை.